

## **Δυό λόγια.**

Τό ανά χείρας πόνημα μέ τόν  
γενικό τίτλο

### **ΜΟΥΣΙΚΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟ,**

περιλαμβάνει τίς ακολουθίες  
Βάπτισης, Γάμου καί Νεκρωσίμου  
ακολουθίας, είναι δέ τό πρώτο  
έργο πού φέρω στή δημοσιότητα ως  
εκδότης μουσικών βιβλίων  
παραδοσιακής βυζαντινής  
σημειογραφίας.

Ετοιμάζονται οι  
εκδόσεις ενός πονήματος μέ τίτλο  
ΧΕΡΟΥΒΙΚΑΡΙΟ περιέχοντος  
Χερουβικά τού όλου ενιαυτού, τό  
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΡΙΟ επίσης, ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ  
ΥΜΝΟΣ κατά τήν αρχαίαν διάταξιν  
μέ πλούσιο περιεχόμενο, τά  
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ μέ εκλεκτές επιλογές  
κλασικών μελωδιών , οι ΚΑΝΟΝΕΣ  
Τριωδίου-Πεντηκοσταρίου καί τών  
κυριοτέρων εορτών τού ενιαυτού,  
καί άλλα χρήσιμα γιά κάθε  
Ιεροψάλτη βιβλία.

Κατεβλήθη κάθε δυνατή  
προσπάθεια, ώστε τό όλο έργο νά

είναι σύμφωνο μέ τό ύφος τής Μεγάλης τού Χριστού Εκκλησίας, τό σεμνό, απέριττο, μυστικοπαθές, τόσο ως πρός τή δομή τής μελωδίας, όσο καί ως πρός τήν γραφήν της, έτσι όπως μάς τήν παρέδωσαν οι τρεις μέγιστοι Μουσικοδιδάσκαλοι: Χρύσανθος ο μετέπειτα Επίσκοπος Μαδύτου, Γρηγόριος ο Πρωτοψάλτης και Χουρμούζιος ο καί Χαρτοφύλακας τής Μ.τ.Χ. Εκκλησίας.

Οί κυριότερες μελωδικές έλξεις πού είναι γενικά παραδεκτές από τήν ψαλτική πράξη καί εμπειρία, σημειώνονται μέ απλή δίεση καί ύφεση, γιά τήν από χορού ομοιόμορφη εκτέλεσή των. Οί πρόσθετες υποδιαιρέσεις τών τόνων μέ τή χρήση μονόγραμμων, δίγραμμων κ.τ.λ. υφεσοδιέσεων, είναι θεωρητικά σωστές. Όμως πρακτικά ή εκτέλεσή τους είναι μάλλον ακατόρθωτη. Απέφυγα νά τίς χρησιμοποιήσω, αφού καί ο Χρύσανθος αναγνωρίζοντας τίς

δυσκολίες, σοφά αναφέρει ότι :  
«δυνάμεθα δέ θεωρεῖν αὐτά μόνον  
ἐπὶ χορδῆς».

Κυρίαρχος ρυθμός στήν  
εκκλησιαστική μας μουσική εἶναι  
μόνον ὁ τονικός, ὅπου ἡ  
τονιζόμενη συλλαβή τοῦ  
κειμένου, γίνεται ἡ ἀρχή τοῦ  
μέτρου (σημειώνεται με διπλή  
κάθετη διαστολή) καί ἀνάλογα  
προκύπτουν μέτρα τετράσημα,  
δίσημα ἢ τρίσημα.

Εὐχαριστῶ θερμά τόν  
πολυσέβαστο, ἐγκριτο Πρωτοψάλτη,  
εμβριθέστατο μουσικολόγο καί  
συγγραφέα κ. Βασίλειο Κατσιφή,  
γιατί μέ ἐνεθάρρυνε νά προβῶ στήν  
ἐκδοση τοῦ παρόντος βιβλίου, καί  
γιά τίς εὐστοχες υποδείξεις  
τοῦ.

Επίσης, τόν καθηγητή τῆς  
μουσικῆς Σχολῆς τῆς Ἱερᾶς  
Μητροπόλεως Καλαβρύτων καί  
Αἰγιαλείας, κ. Βασίλειο Μπίκο γιά  
τή γενική ἐπιθεώρηση καί τίς  
τελικές διορθώσεις τῶν  
εσφαλμένων. Τέλος τόν κ. Γεώργιο

Μπενέτση, Ιεροψάλτη στό Αίγιο,  
γιά τήν ηλεκτρονική στοιχειοθεσία  
τού κειμένου καί τίς ιδιαίτερες  
προσπάθειες πού κατέβαλε,  
προκειμένου νά εμφανιστεί όσο τό  
δυνατόν αρτιότερο, τό παρόν  
πόνημα.

Ας θεωρηθεί η προσπάθεια  
μου αυτή, προσφορά στους  
ασίγαστους τέττιγες τού Ιερού  
Αναλογίου, τούς μελωδούντας  
ακαταπαύστως καί «εν παντί καιρώ»  
εις δόξαν τού εν Τριάδι Θεού καί  
τής Ορθόδοξης Ανατολικής  
Εκκλησίας.

Ο πονήσας

Φώτης Θεοδωρακόπουλος